

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 254.376 van 1 september 2022
in de zaak A. 231.335/VII-41.410**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bertand Vrijens
 kantoor houdend 9000 Gent
 Kortrijksesteenweg 641
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
kantoor houdend te 1070 Brussel
Ernest Blerotstraat 39
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 17 juli 2020, strekt tot de cassatie van arrest nr. 237.026 van 16 juni 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 13.926 van 17 september 2020.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 juni 2022.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nathalie Malanda, die *loco* advocaat Bertrand Vrijens verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker dient op 6 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 17 mei 2019 in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus (hierna: de aanvankelijk bestreden beslissing).

Op 14 juni 2019 tekent verzoeker tegen de voornoemde weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 16 juni 2020 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker niet wordt erkend als vluchteling en dat

hem de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel, dat hij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de raad van 26 juni 2013 ‘betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)’ (hierna: richtlijn 2013/32), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van het recht van verdediging.

In een tweede middelonderdeel wijst verzoeker erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn “bevoegdheid van volle rechtsmacht” uitsluitend uitoefent op basis van het rechtsplegingsdossier, zijnde het administratief dossier van de verwerende partij, de procedurestukken en in voorkomend geval de nieuwe gegevens die overeenkomstig artikel 39/76, § 1, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) bij het onderzoek mogen worden betrokken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient uitspraak te doen na kennisname van alle stukken van het dossier en nadat alle partijen de mogelijkheid hebben gehad de stukken van de andere in het geding aanwezige partijen te onderzoeken, te bestuderen en mogelijks te becommentariëren. Verzoeker voert aan dat hem te dezen de mogelijkheid werd ontnomen om de aanvullende nota van de verwerende partij te bestuderen, er eventuele opmerkingen op te maken en er minstens ter terechtzitting op te repliceren. Hij laat verder gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn bevoegdheid moet uitoefenen op een wijze die

tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32. Doordat hem het recht werd ontnomen minstens kennis te krijgen van de aanvullende nota en door de gevraagde heropening van het debat te weigeren, acht verzoeker ook het in artikel 46 van richtlijn 2013/32 voorziene recht om een daadwerkelijk rechtsmiddel te kunnen uitoefenen geschonden.

In een derde middelonderdeel voert verzoeker aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest bovendien expliciet verwijst naar de kwestieuze aanvullende nota van 28 mei 2020 van de verwerende partij en gebruik maakt van de erin opgenomen informatie om zijn beroep te verwerpen en hem de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, terwijl deze informatie niet was opgenomen in het administratief dossier op basis waarvan de aanvankelijk bestreden beslissing werd genomen. Nu de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich heeft gebaseerd op informatie uit de aanvullende nota van de verwerende partij, waartoe verzoeker geen tijdige toegang heeft gekregen, en aldus gebruik heeft gemaakt van stukken waarvan verzoeker geen kennis had en waarop hij derhalve geen aanvullende opmerkingen kon formuleren, en nu de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin is ingegaan op zijn verzoek tot heropening van het debat, acht verzoeker zijn recht van verdediging geschonden.

Beoordeling

5. Het recht van verdediging, waarvan het recht op tegenspraak deel uitmaakt, houdt onder meer in dat de partijen kennis moeten kunnen nemen van alle aan de rechter voorgelegde stukken en dat zij er op nuttige wijze standpunt over moeten kunnen innemen.

6. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest onder meer vast dat de verwerende partij op 28 mei 2020 een aanvullende

nota heeft ingediend waarin zij de veiligheidssituatie in de Gazastrook en de terugkeer naar de Gazastrook bespreekt op basis van de volgende rapporten:

- *COI Focus Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire* van 6 maart 2020 ;

- *COI Focus Palestine. Retour dans la Bande de Gaza* van 9 september 2019.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft deze nota en de daarbij gevoegde informatie uitdrukkelijk bij zijn beoordeling om de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren aan verzoeker wat artikel 48/4, § 2, b) en c), van de vreemdelingenwet betreft (punten 3.6.3 en 3.6.4 van het bestreden arrest).

7. Uit het rechtsplegingsdossier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de voormelde aanvullende nota pas op 2 juni 2020 naar verzoeker werd gestuurd met een aangetekende brief. Er blijkt niet dat verzoeker er tijdig, dit is voor de zitting van 3 juni 2020, kennis van heeft kunnen nemen. Ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon verzoeker zich dan ook niet verweren tegen de in die aanvullende nota opgenomen informatie en bespreking van de veiligheidssituatie, noch vragen om mededeling van die nota en desgewenst om uitstel van de behandeling van de zaak.

In het bestreden arrest wordt geen melding gemaakt van de door verzoeker per e-mail van 8 juni 2020 geformuleerde vraag om een heropening van het debat nadat hij na de terechtzitting alsnog kennis kreeg van de aanvullende nota van de verwerende partij.

Verzoeker toont derhalve een schending aan van het recht van verdediging nu het bestreden arrest mede is gesteund op stukken en informatie die hem niet bekend waren en waarover hij geen standpunt heeft kunnen innemen.

8. Het tweede en het derde onderdeel van het enige middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 237.026 van 16 juni 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 20 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een september tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams